

[Ælkeær.]

gået kontrakt inden 1. april 1927 eller med brugskommissionens godkendelse efter 1927. Men loven af 1943 blev praktiseret således, at det var brugeren, der drejede sig om. I årene derefter er en del brugere gået fra; der er sluttet nye kontrakter, som ikke kan komme ind under denne fornyelsesbestemmelse. De danske husmandsforeninger har henvendt sig til landbrugsministeriet angående dette forhold, og den kommission, der arbejder med disse spørgsmål, er gået ind for, at det skal være ejendommen, der drejer sig om, når loven praktiseres; dette fremgik af ordene „med den nuværende eller en foregående bruger“ i lovforslagets § 1.

Endvidere foreslås der en tilføjelse til § 2 angående forkøbsretten til et sådant lejehus, hvor ejeren ønsker at sælge huset. Det har vist sig, at efter den nugældende lov kan ejeren fremsætte pristilbudet så sent inden brugsperiodens udløb, at det virker illusorisk. I lovforslaget foreslås det, at pristilbudet til brugeren skal fremkomme mindst 3 måneder før brugsperiodens udløb, så at brugeren har tid til at bestemme sig.

Den ved lovforslagets § 2 foreslåede tilføjelse til lovbekendtgørelsens § 4 har følgende ordlyd:

„Såfremt ejeren ikke mindst 3 måneder inden brugsperiodens udløb overfor brugeren har dokumenteret ovennævnte salgspris, for hvilken brugeren har forkøbsret til ejendommen, anses brugsforholdet, forsåvidt parterne ikke på anden måde har affundet sig med hinanden, for at være forlænget indtil 1. april 1955. Brugeren har efter forelæggelsen af for nævnte dokumentation 14 dages frist til at gøre forkøbsretten gældende.“

Ved forkøbsrettens praktisering kan der være den fare, at en pengegrisk ejer møder med en stråmand, der byder en stor pris for ejendommen, og derved får brugeren eller jager ham væk fra ejendommen. Skulle et sådant tilfælde indtræffe, håber jeg, at den højtærede landbrugsminister vil tage på vedkommende med fast hånd.

I det hele taget var det ønskeligt, om kommissionen, der arbejder med løsningen af disse spørgsmål, kunne få afsluttet sit arbejde, så at denne noget antikverede form for besiddelse af huse på landet kunne blive afskaffet og normale former blive gældende.

Dette beskedne lovforslag er et led i en kæde af love om brug af huse på landet, som alle har tilset at skabe tryghed for

de pågældende hjem. Hvor denne tryghed er tilstede, kan mennesker arbejde med lyst, liv og dygtighed, netop det, vort land har brug for.

Jeg tilsiger mit partis velvillige medvirken til gennemførelse af lovforslaget i dette høje ting.

Nielsen-Man: Også jeg kan medgive dette lovforslag en anbefaling og på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af forslaget.

Det er vel få mennesker, som berøres af det lille lovforslag, som her er til behandling, men det kan vist ikke bestrides, at det for nogle enkelte af dem er af endog særdeles indgribende betydning, og derfor kan det være rimeligt, at man, når man er blevet opmærksom på, at loven er blevet fortolket på en måde, som måske ikke — alle forhold taget i betragtning — var den rigtige, retter dette. Når jeg siger „fortolket“, tænker jeg på, at da man vedtog loven i 1943 og gav uopsigelighed for en vis kreds af de her omhandlede brugere og satte en bestemt skæringsdag, hvorefter uopsigeligheden skulle være gældende, havde man måske nok tænkt, at alle brugere af denne gruppe af huse var sikret, men det har vist sig, som den højtærede minister og også den foregående taler gjorde opmærksom på, at der er indgået nye brugsforhold, som uopsigeligheden ikke dækker. Hvis det er en foregående brugers slægtning, der går over i brugsforholdet, kan det synes åbenbart urimeligt, at han ikke er dækket ved uopsigelighed. Jeg er enig med den ærede foregående taler i, at det er en antikveret form for brug, og også jeg håber, at det skal lykkes at få løst problemet med disse brughuse inden 1955. Jeg ser ikke noget betænkeligt ved i det korte åremål indtil 1955 at udvide lovens område, så der bliver flere, der, om jeg så må sige, er fredet i denne årrække.

Korsgaard: Lovforslag om brug af huse på landet har jo været til behandling i dette høje ting adskillige gange, og man har under de sidste behandlinger af lignende lovforslag stadig søgt at finde frem til, hvilke huse der falder ind under denne lovgivning.

Under 8. september 1949 er der, som den højtærede minister gjorde opmærksom på, nedsat en kommission til at undersøge alle de spørgsmål, som loven om brug af huse på landet omfatter. Kommissionen har, som den højtærede minister også nævnte, endnu ikke afsluttet sit arbejde, men